

tion paa, de Begunstigelses, som ere indrømmede det sjællandske Jernbaneselskab udover de ved Rundgjørelse af 15de Marts 1845 meddelte, hvilke for Stempelpapirets Vedkommende bestod i fritagelse for Stempelpapir til Aktierne og deres Transport, ligesom ogsaa til de Kontrakter, som afsluttedes om Banernes Udførelse. Ved at bringe disse Foretagender til Udførelse har det imidlertid viist sig, at det ikke altid var hensigtsmæssigt at skaffe Penge tilveie gennem Aktier, men at man med Hensyn til enkelte af dem i det Mindste har fundet det rigtigt at tage sin Tilflugt til Prioritetslaan, og for saadanne Laan er der i de paagældende Love ikke givet dem fritagelse for Stempelpapir, fordi man den Gang ikke tænkte paa, og der heller ikke var ansøgt om, at Saadant skulde bevilges. Lovforslaget gaar nu ud paa at give dem den yderligere Begunstigelse, idet der naturligvis er forudsat, at der saa for et lignende Beløb ikke vil være Brug for Begunstigelses med Hensyn til Aktier. Jeg skal i saa Henseende henvise til Loven af 9de December 1861, hvorved der er givet det sjællandske Jernbaneselskab en lignende Begunstigelse, der senere er udvidet til ogsaa at gjælde for de senere, i Genhold til Lovene af 21de Juni 1867 og 26de Februar 1869, af det sjællandske Jernbaneselskab anlagte Baner. Lovforslaget gaar altsaa, som sagt, ud paa at skaffe de nye Baner en lignende Begunstigelse som den, der har været givet det sjællandske Jernbaneselskab, hvilket jeg har troet, maatte ligefrem ligge i, at man har henvist til Rundgjørelsen af 15de Marts 1845, idet man derved har viist, at man ønskede, at disse andre Selskaber skulde have den samme Ret som det sjællandske Jernbaneselskab.

Endelig har jeg den Ære at forelægge et Lovforslag om Begunstigelse med Hensyn til Stempelpapirgiften for et Beløb af 200,000 Rb. til Aarhus Kommune. Dette Lovforslag er jo det samme, som man allerede flere Gange har haft under Behandling ligeoverfor Aarhus Kommune, der er en Kommune, der udvikler sig stærkt, og som ikke synes at være ængstelig for at anvende temmelig betydelige Kapitaler til sine Udvidelser. Laanet, hvorom der er Tale, er til en Udvidelse af Havnen, der maa anses for at være, ikke blot i Aarhus's, men ogsaa i hele Sjællands Interesse. Til de Forbedringer, Havnen i dette Dødblik trænger til, har det været nødvendigt for Kommunen at optage et Laan paa 200,000 Rb., og det er til de for dette Laan udstedte Partialobligationer og deres Transport, at Byen søger Eftergivelse af Stempelafgiften.

Formanden: Exemplarer af disse Lovforslag ville blive ombdelte.

Man gik derpaa til den næste paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

Justitsministeren forelægger: a. Forslag til Lov om Forbud mod Efterligning af Mynt og Pengefedler m. m., og b. Forslag til Lov om Salg af hemmelige Løgemidler m. m.

Justitsministeren: Det første Lovforslag, som jeg har den Ære at forelægge for det høie Thing, gaar ud paa at etablere et Forbud mod Efterligning af Mynt og Pengefedler. Det er navnlig Nationalbanken, der gjentagende Gange har henlebet Justitsministeriets Opmærksomhed paa, at der var forskjellige Handlende her i Byen, der havde fundet paa at bruge som Udressefort Efterligninger af Nationalbankens Sedler, navnlig af dens Femdalerfedler, og det viiste sig fremdeles, at disse Efterligninger vare gjorte saaledes, at flere Personer derved vare bleve skufede. Der er ikke Tale om Eftergivelse af Sedler, men kun om Efterligning, idet de Exemplarer, hvorom der er Spørgsmaal, ingenlunde give sig ud for at skulle være Sedler, men tværtimod indeholde Udtalelser om, at de ikke gjaldt for respektive fem Daler eller hvilke andre Summer, der var Spørgsmaal om, men ikke desto mindre, i Følge deres hele Form, Farve og Udtyrelse, stillede sig lige med virkelige Sedler, saaledes at en Skuffelse maatte anses for at være mulig, ligesom det, som sagt, ogsaa har viist sig i visse Tilfælde, at Folk ere bleve bedragne. Det har været Nationalbanken magtpaaliggende, at der i en Lov maatte komme et Forbud mod saadanne Efterligninger, og det er forekommet Justitsministeriet, at der var Grund til at tage Hensyn til disse Foresillinger. Det er en Selvfølge, at det ikke just er af Hensyn til Nationalbankens Særegne Stilling, men af Hensyn til Publikums Lærø, at dette Lovforslag fremkommer, idet det jo ganske vist er uheldigt, at der skal kunne udvilde sig en Trafik, hvorved adskillige Borgere udsættes for Bedrageri, og heller ikke synes der at være nogen Betænkelighed ved at give et saadant Forbud som det, hvorom der her er Spørgsmaal, idet det vel maa indrømmes, at der ikke er nogen som helst berettiget Interesse, som udsættes for nogen Krænkelse derved, at Forbud gjøres mod den Slags Efterligninger. Fra først af gjøres saadanne Efterligninger maasse ingenlunde i nogen bedrageriist Hensigt; men naar disse Efterligninger en Gang ere komne ind i Verden, saa har det, som sagt, viist sig, at der var Andre, som forstod at benytte dem til at bedrage. Naar imidlertid Opmærksomheden saaledes er henvendt paa Efterligning af Nationalbankens Sedler, saa er det ganske naturligt, at man samtidig dermed opkaster det Spørgsmaal, om det ikke turde være rigtigst at træffe lignende Foranstaltninger med Hensyn til Efterligning af Mynt, nu især, da man jo staaer i Begreb med at indføre et andet Penge-system her i Landet. Slige Foranstaltninger ere for Øvrigt heller ikke noget